

ganste sikkert være kommet til at staa der klar for klar, og da være der som en Naamindeelse om, en Opfordring til de paagjældende Medlemmer om at have den almindelige Toldreform i Grindring; thi var Bestemmelsen først kommen ind paa Finantsloven, vilde det eneste Middel til at faae den ud igen være at vedtage en almindelig Toldreform. Naar Forslaget derimod foreligger paa den Maade, som her er Tilfældet, ser jeg ikke nogen Anledning til at stemme derfor, og jeg vil ønske, at den ærede Forslagsstiller og hans Meningsfæller i Stedet for at fremme saadanne specielle Toldreformer vilde anvende den Indflydelse, de muligvis have hos Regjeringen, til at faae en almindelig Toldreform indbragt og fremmet fra Regjeringens Side, en almindelig Toldreform, som gik i Retning af de Grundsætninger, som Folkethinget hidtil har givet sin Stemme.

B. Holm: Jeg er i det uheldige Tilfælde kun at være enig med den ærede sidste Taler i et eneste Punkt, og det er med Hensyn til at beklage, at vi hidtil ikke have kunnet faae en almindelig Toldreform gennemført; men ved Siden deraf slyr jeg ikke at udtale, at jeg tror, at den ærede sidste Taler ikke er ganske uden Skyld heri. Jeg har ingeninde rigtig kunnet forstaa, hvor det ærede Medlem var, naar vi skulle have en Toldreform gennemført. Tidligere har det ærede Medlem bestandig staaet paa den Side, at han, saa vidt mulig, vilde have Beskyttelsen ophævet, idet han har forsvaret det saakaldte Frihandels-Princip; men her er der jo netop et Tilfælde, hvor man beskytter udenlandske Fabrikker imod vore egne indenlandske Fabrikker i saa høi en Grad, at der ikke kan paavises noget andet lignende Tilfælde. Det forekommer mig derfor, at de Udtalelser, som vi nu hørte fra det ærede Medlem, gaa stik imod hans egne Principer, og som Grund dertil angiver han, at han er imod en stykkevis Toldreform. Dersom det ærede Medlem kan paavise mig et eneste Sted i Toldloven, som bliver forandret ved denne Lovs Gjennemførelse, saa vil jeg give ham Ret i, at det kan kaldes en stykkevis Toldreform; men der er ikke et eneste Sted i Larifen, som bliver forandret derved. Det er kun simpelt hen, at man ved denne lille Lov søger at stille vore egne Fabrikker i samme Klasse som Udlandets; der er slet ikke Tale om Beskyttelse. Der er en anden Grund, hvorfor det forundrer mig at høre det ærede Medlem træde saa stærkt op imod dette Lovforslag; han har nemlig sagt, at nu begynde vi at tage fat paa Reformerne. Naar jeg sammenholder dette med, hvad vi hørte af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) forleden Dag, idet han sagde, at han for Fremtiden vilde støtte Regjeringen med Hensyn til Reformers Gjennemførelse, saa troede jeg ganske vist, naar jeg ser hen til, hvorledes det ærede Medlems Optræden i denne Samling har været, at han vilde have sagt:

Her er netop et Punkt, hvor vi kunne begynde at støtte Regjeringen med Hensyn til Reformerne. Men nu er det saa uheldigt, at dette ingen Reform er, det er kun en simpel Tilfældighed af Folkethingets Mening med Hensyn til dette Spørgsmaal. Folkethinget har ganske vist tidligere forkastet et Lovforslag om dette Forhold, men det har ogsaa tidligere vedtaget en saadan Bestemmelse. Det forekommer mig derfor, at Folkethinget nok uden at komme i Modsigelse med sig selv kunde stemme for Forslaget. Dertil kommer, hvad der blev fremsført af den ærede Forslagsstiller, at der er tre Momenter, som ikke kunne lades ude af Betragtning, nemlig for det Første, at, saa vidt mig bekendt, har det saakaldte rige Konfortium fuldstændig afkrevet sit Tilgodehavende, dernæst har Fabrikken maattet standse, og for det Tredie er der en høi Grad af Sandsynlighed for, at, naar dette Forslag kunde blive vedtaget, vil Fabrikken om ikke blive solgt saa dog afhændet paa en eller anden Maade til et udenlandsk Hus. Det er disse Grunde, der lede mig til meget indstændig at anbefale det høie Thing at vedtage dette Lovforslag. Den ærede sidste Taler sagde rigtignok, at, dersom man vedtog dette Forslag, vilde det have til Følge, at Udsigten til at faae en almindelig Toldreform gennemført vilde blive langt ringere. Ja, hvis man var kommen med et Forslag, hvorved hele Salttolden ophævedes, eller — hvad det ærede Medlem tidligere har sværmet for — at hele Raffetolden ophævedes, ja, saa kunde jeg forstaa det ærede Medlems Udtalelse; men det, at man siger: Tolden falder bort for det Salt, som forbruges til Soda, kan i Virkeligheden ikke have nogen Indflydelse paa et senere Forsøg paa at faae en Toldreform gennemført. Jeg har i det Hele taget aldrig holdt af at stemme imod en Ting af politiske Grunde, naar jeg saae, at den aabenbart var til Fordel for det Heles Vel eller for den Enkelte, og derfor staaer jeg paa det samme Standpunkt nu og siger: Der er et Billighedshensyn, som gjør, at vi maa stemme for dette Forslag. Jeg mener nemlig, at, naar et Konfortium opretter en Fabrik uden i Forveien at vide, om det faar toldfri Indførsel af Salt eller ikke, saa er der ikke Tale om Retfærdighed, men om Billighed, naar Toldfrihed gives. Det ærede Medlem har ikke Ret, naar han siger, at dette Konfortium har bygget Fabrikken uden nogen- somhelst Udsigt til at faae Salttolden ophævet; det havde i Forveien skrevet til Regjeringen og faaet Regjeringens Udtalelse for, at den vilde indbringe et Forslag til Ophævelse af Salttolden. Der er jo rigtignok nogen Forskiel paa at indbringe et Forslag og saa at faae det vedtaget; men man tør dog sige med Sandhed, at Konfortiet var berettiget til at tro, at Salttolden for dets Vedkommende vilde blive ophævet. Det synes mig at være en Urimelighed, at man fra Rigsdagens Side vil forhindre, at en Industri-